

ENDELIG nærmer stunden seg, da spørsmålet blir brennende aktuelt: hva skal gjøres med Tyskland etter at krigen er slutt? Det må hindres at dette landet styrter verden ut i en ny krig om 25 aar. Men hvordan? Noen mener at alt vil ordne seg, bare det tyske rike blir behandlet hardere enn forrige gang, blir oppdelt i småstater, holdt besatt av fremmede tropper osv. Andre svarer at en ny generasjon, som ikke har opplevd krigen, vil reagere om 20 aar mot en slik behandling av et helt folk. Franskmennenes framferd i Ruhr smudde allerede i 1920-årene stemningen i England til medlidhet med tyskerne. Det er vanlig å diskutere om Versailles-traktaten var for hard eller for mild, men det fører ikke til noe resultat å stille spørsmålet slik. De allierte tapte ikke frøen hverken fordi de var for harde eller for milde, men fordi de manglet fasthet. Var en personlig politikk blitt gjennomført med fasthet, var ethvert forsøk på gjenopprusting blitt slått ubønnhørlig ned, men samtidig ingen billion-erstatninger eller ydmykende vilkår gjennomtvunget - da ville tyskerne ha falt til ro, og Hitler ville aldri ha kommet til makten. Og like sikkert kunne Tyskland vært holdt nede ved en helt ut hard politikk, men da måtte den også blitt gjennomført uten minste vasking. Da måtte ikke de allierte ha begynt å låne Tyskland penger, saa snart de merket at erstatningsbetalinger som knakket den tyske økonomi, også fikk skadelige sidevirkninger for andre land. Det samme gjelder etter denne krigen. Det som vil trenges, er ikke i første rekke enten forsoning eller hardhet. Det som især trenges, er fasthet i gjennomføringen av den linje som blir valgt. Hvilken linje dette skal bli, er en sak, og enhver får ha sin mening. Vi mener personlig at selv det tyske folk har faatt og vil få mer enn straff nok gjennom ødeleggelsen av landets byer og industrier. Et spørsmål for seg er hvordan krigsfårbrøtterne skal straffes, og hva tyskerne skal evgi av arbeidskraft til gjenoppbygging av det de har herjet. Men overfor folket selv bør etter vår mening en personlig politikk følges. Ingen hevn for hevners skyld. Men fasthet. Heldigvis er det i dag langt bedre utsikt enn forrige gang til å gjennomføre en fast politikk. Den gang fantes ingen motvekt som i langden var tilstrækkelig mot Tyskland, Russland lå avsondret og svak, Amerika trodde det kunne leve for seg selv i "splendid isolation". Den tyske kjepp var nok høstet og bundet for en tid, men de fleste av vektene var dverger, som ikke kunde hindre at fangen slet seg løs. I dag derimot vet vi at Russland og Amerika vil delta i en sterk verdensorganisasjon etter krigen, og dermed skulle betingelsen for en fast politikk overfor Tyskland være tilstede. Den kan godt samtidig være personlig. Personlig politikk betyr ikke det samme som svak politikk. Hitlers generaler kan ikke gøttes som fremtidige styrere av Tyskland, selv om de skulle ønske å styrte sin herre og mester. Men på den annen side bør ikke Tyskland påtvinges et fremmedstyre som vil ødelegge alt haap om forsoning. Bare ved forsoning kan tyskerne kureres for den hevnløstne mentalitet som ga opphav til krigen.

DE ALLIERTE TROPPER hadde i Normandie og Italia bestaar for størstparten av unge menn som for første gang er i ildlinjen. Under forrige verdenskrig opplevde man gang på gang at denslags tropper led uhyggelige tap naar de støtte sammen med fienden. "Med blod og tårer måtte vi engelskmenn betale for mangelen på øverer og ammunisjon," skriver Churchill i sin bok om verdenskrigen. Og senere, da første amerikanske tropper med godt utstyr kom med i krigen, stormet de uten trening løs på tyskernes skyttergraver og ble meiøt ned i tusenvis av maskingeværene. Slike ting har ikke gjentatt seg under denne krigen. De allierte tap hadde i Frankrike og Italia har vært forbausende små, i Frankrike langt mindre enn ventet, særlig fordi tyskerne ikke veaget å gripe inn med ubestane under langgangen. Men særlig skyldes de små tap at troppene har vært trent og utstyrt på en førsteklasses måte. Særlig har det nordlige Skottland i de siste årene vært en eneste stor treningsleir. Sammen med svære flaaestyrker har hundretusener av rekrutter deltatt i landens separasjoner i allslags vær, stille, kuling og storm, og på alle slags kystar, på fjell og sandstrand, ved fle og ebbe. Veldig troppestykker har

vært på utmarsj under de mest krevende forhold, som titoten har utskape-
mentert standard-rasjoner for de forskjellige slags klima og årstider,
i det hele tatt: ikke en ting er blitt overlatt til tilfældigheten,
Vantatilen er blitt lang, men vi behøver bare tenke på hvilken utsettelse
en mislykket invasjon ville ha betydd, for å forstå at politikken har
vært den riktige. Når nå sluttstatet mot Tyskland settes inn, kan det
føres med full kraft. Nettopp fordi forberedelsen har vært lang, har
vi rett til å hope at sluttkampen vil bli kort.-

NYHETERNE FRA LONDON SØNDAG DEN 23. JULI 1944 KL. 12,30.

REVOITEN I TYSKLAND. Hitlerstyret prøver å hindre at nyheter siver ut
om hva som foregår i Tyskland. I Portugal ble passasjerene på Luft-
Hansafløyet tatt i forhør av den tyske minister personlig, og i Stockholm
holdes de tyske fly-passasjerene under oppsikt fra leserasjonen. Ut gjennom
sensuren siver meldinger om sammenstøt i flere tyske byer som nylig har
vært ute for flyangrep. Fra Lyon og andre franske byer meldes om sammen-
støt mellom avdelinger av Waffen SS og hæren. I Milano er en rekke tyske
offiserer arrestert. Hitler har enda ikke fått noen legitimitetserklæring
fra Kessalring i Italia eller fra armasjonene på Østfronten. I en sum
kan det sies at Hitler har overtaket i øyeblikket, men han faaler i mørke,
og han har ennå ikke greid å få tak i de virkelige lederne av revolten.
Hitler har overfor folket vist sin posisjon som mannen med den høyeste
autoritet, og oppstanden må nødvendigvis svekke tyskernes slagkraft i
det avgjørende øyeblikk, hvordan som utgangen blir. Hvis Hitler skyter
for fæ av de misfornøyde offiserer, vil det bli havner tilbake, og
skyter han for mange, larmer han selve hæren.

ØSTFRONTEN. Tyskerne medvir at Pskov er felt. Russerne meldte i går om
kamper i utkanten av byen. Sør for Pskov står russernes lønnet inne i
Estland, og de er også nå godt stykke over den latviske grensen. I
Lithauen har de inntatt Ponevjesj, 140 km. rett vest for Dvinsk ved jern-
banen til Setersjøen, 150 km. sør for Riga. Tyskerne i Dvinsk har dermed
dåre indirekte forbindelse vestover. Vilna støter russerne fram både
nordvest og sør for Brest-litovsk, og sammenfar står de bare 16 km. fra
Lyon. Fra jernbanen til Lublin har de inntatt Chelm, det første viktige
sted vest for grensen av 1939. Etter meldingen om dette ble den polske
nasjonalradio spilt i Moskva radio. Den polske statsminister sier i et
intervju i London at han gjerne vil konferere personlig med Stalin om alle
uløste polsk-russiske spørsmål. Ja, ansvar et nytt samarbeid mellom våre
land som absolutt nødvendig, sa han. Polske palanjerdiske tropper sam-
arbeidet med russerne da Vilna ble inntatt 7.-13. juli, og dette er et
eksempel for fremtiden. Den tsjekkiske regjering har opprettet et utvalg
for administrasjon av de tsjekkoslaviske områder etterom de blir be-
fridd. Den 22. tyske general har overrørt seg på Østfronten. 3000 menn
overga seg i Brody-området sør for Lvov i går. Russiske avdelinger
har nådd et punkt ca. 70 km. nordvest for Lvov. Hele Østfronten er i
bevegelse fra Peipus-sjøen til Karpatene. Kanskje har dette sammenheng
med revolten i Tyskland.

SØRFRONTEN. Amerikanske tropper kjemper i Pisa og har nådd jernbanes-
stasjonen. Det berømte skjeve team er uskadd, men kampene i byen er ennå
ikke avsluttet. Britiske soldater av 8. arme har etter harde kamper tatt
Cittodicastello, og andre styrker nærmer seg Greve, 22 km. fra Firenze.
På Adriakysten har polske tropper gjort framstøt og øyeblikket tyske
sambandslinjer. Fra Italia er oljeanleggene i Elcesti bombet. Fra Kairo
meldes at greske og britiske tropper har gjort landing på en øy i
nærheten av Rhodes og ranset den for tyske tropper og anlegg.

VESTERFRONTEN. Her har det vært stille i siste dag. De allierte har ret-
tet ut et tysk frasspring vest for Orne og ranset opp de tyske stillingene
som var igjen sør for elve. Amerikanerne har slått tilbake et tysk an-
angrep. Været har vært bedre og flyvirkesheten gjennoptatt bak fronten.

CEPROP FRA HJEMMEFRONTEN TIL NOROES LØNSMENN: Tusener av unge gutter har
tydd til bygdene for å unngå tysk utskrivning og få seg ut av arbeid.
Quisling har gitt ordre til at de skal jages og arresteres. Alle norske
lønsmenn må nokte å delta i jakten. Denne parolen er en ordre fra høye-
ste ansvarlige hold. De som ikke følger den, vil bli straffet straffet
etter krigen. Lønsmennene må nå vise i handling hvilken svarste myn-
dighet de adlyder: tysk eller norsk.-Lindviks og Bergens skjebne advarer.

SØRG FOR AT VISEN KOMMER ITOVER PÅ LANDET!